

Συνέντευξη Αντώνης Σουσάμογλου Μας θέλουν καταναλωτές των πάντων: Τέχνης, Παιδείας, Υγείας...

Πηγή: ΑΥΓΗ Σελ.: 1,21 Ημερομηνία έκδοσης: 02-03-2024
Αρθρογράφος: Επιφάνεια : 1046.16 cm² Κυκλοφορία: 630
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνέντευξη
Αντώνης Σουσάμογλου
Μας θέλουν
καταναλωτές των
πάντων: Τέχνης,
Παιδείας, Υγείας...

σελίδα 21

Μας θέλουν καταναλωτές των πάντων, Τέχνης, Παιδείας, Υγείας...

Αντώνης Σουσάμογλου

σολίστ, τραγουδοποιός

Συνέντευξη στον ΘΑΝΟ ΜΑΝΤΖΑΝΑ

Δεν βιάζεσαι να κυκλοφορήσεις τους δίσκους σου, και αν το κενό ανάμεσα στον πρώτο και στον δεύτερο ήταν λίγο-πολύ συνπιεσμένο, οκτώ ολόκληρα χρόνια έχουν μεσολαβήσει ανάμεσα στον τρίτο και στον τελευταίο, το «Πρόσωπα φωτισμένα από λάμπες». Είναι οικονομικοί ή άλλοι πρακτικοί λόγοι η αιτία γι' αυτό ή απλώς παίρνεις κάθε φορά όσο χρόνο σου χρειάζεται για να γράψεις τα τραγούδια και να τα ηχογραφήσεις;

Η αλήθεια είναι πως δεν σταμάτησα στιγμή να μπαίνω βγαίνω στα στούντιο, όταν όμως συνειδητοποίησα ότι πέρασαν κιόλας οκτώ χρόνια, τρόμαξα λίγο! Στο ενδιάμεσο έκανα την ενορχήστρωση και την παραγωγή δύο πολύ αγαπημένων δίσκων, «Ομορφη Ζωή» του Θεωδωρή Βουτοκάκη και «Mosaico Mediterraneo» της Μαρίας Κωστράκη. Έκανα, επίσης, την παραγωγή στον δίσκο «ΤΟΠΟΣ» της ΚΟΘ, καθώς επίσης και πάρα πολλά ενορχηστρωτικά projects για συμφωνικά ορχήστρα. Αναφέρω ενδεικτικά την εργασία για τον Μάνο Λοΐζο και την πρόσφατη συνεργασία μου με τον Διονύση Σαββόπουλο. Ανάμεσα σε όλα αυτά δεν έπαψαν ποτέ να με περιτριγυρίζουν τραγούδια και να ηχογραφώ. Η πορεία προς την κυκλοφορία των δίσκων μου είναι ένα σάλαμο ανάμεσα σε ιλιγγιώδη deadlines που πέφτουν με τη μορφή ογκόλιθων στο καθημερινό μου πρόγραμμα.

Είναι η ιδέα μου ή ενώ τα δύο πρώτα albums είχαν μια ενόπια ως προς το μουσικό ύφος, από το τρίτο αυτό άρχισε να αλλάζει αρκετά; Ποια ήταν η αιτία για την αλλαγή;

Δεν πρόκειται για «ρήξη» με το δημιουργικό παρελθόν μου ούτε ήταν κάποια συνειδητή απόφαση. Όλα τα ερεθίσματα και οι επιρροές μου ανακατεύονται και βγαίνουν στην επιφάνεια κάθε φορά λίγο διαφορετικά. Δεν σταματάω να σκαλίζω τα ηχογράμματα για κάτι πρωτότυπο και μουσικά ενδιαφέρον. Στα τραγούδια που βρίσκω την ηχητική συνέχεια είναι κυρίως αυτά με κλασικές και jazz αναφορές.

Εκείνο που παραμένει σταθερό είναι το σκηνογραφικό ενδιαφέρον και αντικείμενό σου, οι ανθρώπινες σχέσεις με κάθε έννοιά τους και όσο ευρύτερη είναι δυνατόν. Εξαρχής εστίαζες στην αποξένωση που χαρακτηρίζει την εποχή μας. Πιστεύεις όμως ότι 17 χρόνια από τον πρώτο δίσκο σου και μετά από όλα μεσολάβησαν (διεθνής οικονομική κρίση και Μνημόνια στη χώρα μας, πανδημία και καραντίνα, πόλεμοι και γενοκτονίες) αυτή έχει γίνει ακόμα πιο σύνθετη και εντονότερη;

Ο δίσκος πραγματεύεται μεν αυτή την πραγματικότητα, αλλά δεν είναι μια απαισιοδοξη ματιά. Θέλω να προσεγγίσω με πολύ ρομαντισμό αυτή την άχαρη και απρόσωπη εποχή, και το κάνω από προσωπική ανάγκη. Νιώθω μια μικρή αμηχανία προσπαθώντας να τοποθετηθώ εξονομάτος όλης

της κοινωνίας, η μικρή μου αφετηρία είναι η προσπάθειά μου να βρω τον δρόμο μου σε όλα αυτά και δεν το επιτυγχάνω πάντα. Προσπαθώ να αντισταθώ στην αναπόφευκτη τάση που μας θέλει να είμαστε μοναχικοί καταναλωτές Τέχνης, Παιδείας, Υγείας... Φυσικά και δεν μπορείς να αποκοπείς από την ορμή της εποχής, αλλά είναι σημαντικό για εμένα να θυμάμαι πως όλα αυτά είναι κοινωρικά «αθλήματα».

Τόσο η συνθετική γραφή σου όσο και η σκηνογραφία σου από την αρχή είχαν μια έντονη «κινηματογραφική» χροιά, ανακαλούσαν ή προκαλούσαν εικόνες, ενώ το «Πρόσωπα φωτισμένα από λάμπες» θα μπορούσε πολύ ωραία να είναι η περιγραφή ενός πλάνου ή σεκάνς ταινίας. Πόσο σημαντική και μεγάλη είναι η επιρροή που έχεις δεχθεί από την κινηματογραφική μουσική και ποιος είναι ο πιο αγαπημένος σου από τους συνθέτες της;

Ο κινηματογράφος με έχει επηρεάσει συνολικά ως προς το πώς γράφω τραγούδια. Πολύ συχνά τα τραγούδια μου έχουν μια εξέλιξη της πλοκής, έχουν ανατροπή ή κάθαρση, και με αυτή την έννοια τα νιώθω πολύ «κινηματογραφικά». Από πλευράς συνθετών, ο John Williams, που είναι ο πατριάρχης όλων, με έχει επηρεάσει πάρα πολύ ενορχηστρωτικά. Επίσης όμως αγαπώ πολύ τους Alexandre Desplat, Nino Rota, Ennio Morricone, Danny Elfman, Νίκο Κυπουργό και τόσους άλλους.

Υπό μία έννοια γράφεις soundtracks φανταστικών ταινιών; Θα σε ενδιέφερε να συνθέσεις και το soundtrack μιας πραγματικής ταινίας κάποια στιγμή, με όλη την επιπλέον δυσκολία της έλλειψης στίχων και ερμηνείας αφού κατά κανόνα η κινηματογραφική μουσική είναι οργανική;

Δεν θα μπορούσα να είμαι περισσότερο wannabe κινηματογραφικός συνθέτης! Είχα τη χαρά να γράψω τη μουσική για την ταινία «Lurk» του Βαίλη Κατούνη και θα το ξανάκανα με ενθουσιασμό.

Δεν αντιλαμβάνομαι την απουσία στίχων ως πρόβλημα, ακριβώς το αντίθετο. Η μουσική, άλλωστε, είναι έτσι κι αλλιώς μια αυτόνομη γλώσσα.

Ειδικά στον δεύτερο δίσκο σου έχεις αναθέσει την ερμηνεία σε όχι απλώς καταξιωμένα, αλλά και πολύ γνωστά ονόματα, όπως η Δήμητρα Γαλάνη και ο Αλκίνοος Ιωαννίδης. Τι σε έκανε λοιπόν αυτή τη φορά να συνεργαστείς με εξαιρετικούς με, αλλά γνωστούς σε ένα πιο συγκεκριμένο, ίσως και πιο εναλλακτικοί, κοινό ερμηνευτές;

Νιώθω πάρα πολύ ευγνώμων σε όλους και όλες που έχουν τραγουδήσει τα τραγούδια μου πριν και τώρα. Η αναγνωρισιμότητα είναι σίγουρα ένα πολύ ισχυρό νόμιμο στον χώρο του τραγουδιού και στις περιπτώσεις των ανθρώπων που είχα την τύχη να συνεργαστώ η φήμη αυτή δεν ήταν καθόλου τυχαία. Η σημαντικότερη αρετή όμως στο πάντρεμα μιας φωνής με ένα τραγούδι δεν είναι η φήμη, αλλά το casting, το κατά πόσον ο ερμηνευτής ή η ερμηνεύτρια ταιριάζει στον «ρόλο». Οι Φώτης Σιώτας, Θεωδωρή Βουτοκάκης, Απόστολος Κίτσος και Πάνος Μουζουράκης είναι ερμηνευτές που διαγράφουν πολύ σημαντικές τροχιές στο ελληνικό τραγούδι. Το καθοριστικό, όμως, είναι το γεγονός πως είναι ιδανικοί για τα τραγούδια που ερμηνεύουν στο album.

Σε μια τόσο δύσκολη εποχή, γεωπολιτικά με πολέμους και αντιθέσεις και με σκληρότητα, τοξικότητα και βία διάχυτες στην κοινωνία, η μουσική είναι το ίδιο απαραίτητη όπως πάντα; Έχεις τα ίδια κίνητρα αλλά και τη διάθεση να τη δημιουργείς;

Παλεύω καθημερινά με αυτά τα ερωτήματα και αυτό δεν είναι μια εύκολη συζήτηση με τον εαυτό μου. Είναι πολλές φορές που βρίσκω όλα αυτά που κάνω μάταια. Αλλά ναι, η μουσική είναι απαραίτητη. Είναι το καλύτερο αντίδοτο στην ασάχημα που περιγράφεις και δεν πιστεύω πως θα με εγκαταλείψει ποτέ ο ενθουσιασμός τού να κάνω μουσική.

Όσο περνάει ο καιρός, οι δύο πλευρές σου, του κορυφαίου σολίστ του βιολιού και του δημιουργού τόσο προσωπικών και ιδιόσυγκραστικών τραγουδιών, έρχονται πιο κοντά ή απομακρύνονται και «αυτονομούνται»; Και ποια είναι τα σχέδιά σου σχετικά με τη δεύτερη, για τον καινούργιο δίσκο αλλά ίσως και για τη συνέχεια;

Οι δύο αυτές πάντα ήταν αυτόνομες στη ζωή μου. Έχω μάθει να λειτουργώ καθημερινά κάνοντας παράλληλα και τα δύο, αλλά στην πραγματικότητα δεν συναντιούνται συχνά. Προσεχώς έχω μια σολιστική εμφάνιση με την ΚΟΘ στις 6 Απριλίου και παράλληλα θα προσπαθήσω να παρουσιάσω το υλικό του καινούργιου δίσκου στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα. Δισκογραφικά δεν κάνω ακόμα σχέδια. Θα πάρω χρόνο για να αφήσω να παρουν τον δρόμο τους τα νέα τραγούδια πρώτα.

Ενας κορυφαίος σολίστ του βιολιού, εξάρχων της ΚΟΘ και με συνεργασίες με τις περισσότερες ορχήστρες της χώρας μας. Ένας πρωτότυπος τραγουδοποιός, τολμηρός και ριζικέλευθος. Μόνο που δεν πρόκειται για δύο μουσικούς αλλά για έναν, τον Αντώνη Σουσάμογλου, που με τον τέταρτο δίσκο του «Πρόσωπα φωτισμένα από λάμπες» κατέθεσε πριν από λίγο καιρό μια ακόμα πιο ανανεωτική από τις προηγούμενες και αποφασιστικά σύγχρονη εργασία

